

La guerra a Espanya i les negociacions entre Anglaterra i Itàlia

LA PREMSA FRANCESA OPINA «ITALIA, FORA DE LA LLEI»

París, 11.-La premsa francesa registra el pas en terra en la detentada anglo-italiana, determinant pels afers d'Espanya.

Els periòdics dretistes, no obstant, no estan d'acord sobre el particular. «L'Epoca» diu que Anglaterra està disposada a reconèixer l'imperi italià, però vol quelcom d'italià. Vol assegurar, com vol assegurar, la França, les seves comunicacions, i que les potències no continuïn intervenint a Espanya, perquè el conflicte a la Península amenaça la tranquil·litat d'Europa.

L'ATMOSFERA ENCARA NO ES FAVORABLE

Ara hi ha una polèmica entorn al nombre de combatents estrangers que han de retirar-se d'Espanya. Rússia demana el 85 per 100, Itàlia sembla disposada a retirar fins el 15 per 100. Que es faci una transacció amb el 80 per 100, i no parlem més. En cas contrari, pot encarrregar-se la Comissió internacional de no intervenció de decidir el nombre de voluntaris que serà suficient per a atorgar els drets de bel·ligerència.

Però el corresponent a Londres, el «Journal» explica on es troba l'obstacle. Diu que França i Anglaterra demanen el 75 per 100, mentre que Rússia exigeix que sigui el 85. Aleshores, diu, no s'acorden cap de les dues xifres. El senyor Grandi, en la seva entrevista amb el senyor Eden, havia demanat que es deixés a les comissions internacionals que han d'enviar-se a Espanya, la decisió del nombre de combatents estrangers que han de retirar-se.

El corresponent al «Journal» escriu que l'atmosfera no és encara favorable per a resoldre el problema espanyol.

RUSSIA, L'OBSTACLE

«Le Matin», indubitablement feixista, qualifica no menys que de «concessions italianes» la retirada dels combatents estrangers; és a dir, dels soldats enviats a Espanya, els quals representen el dret internacional i el dret de la força. Segons el periòdic feixista, és Rússia la que manifesta la seva intransigència, perquè l'enorme concessió feta per la França i Anglaterra, és a dir, la retirada dels combatents estrangers, és una concessió que fa de Rússia una força internacional.

ELS REBELS VOLEN CONSERVAR, INTEGRES, LES TROPS D'IMPORTACIO

L'«Excelsior», també dretista, assegura que Itàlia no vol la retirada dels 75 per 100, ni tampoc del 51 per 100 dels combatents estrangers. Es recorda que el Comitè de Londres ha proposat la retirada del 75 per 100, proposició que representa una primera concessió de Rússia, la qual demanava abans la retirada completa de tots els combatents estrangers als dos camps. Sembla que Itàlia, ajudada per Alemanya, accedeix almenys a la retirada de 10.000 combatents estrangers als dos camps. Això significaria la retirada completa de les brigades internacionals per part del Govern espanyol, mentre que Franco podria conservar les dues tercers parts o les tres quartes parts dels legionaris italians. Les informacions de Londres deuen preveure la possibilitat d'un arbitratge d'Eden per a acabar l'oposició dels dos punts de vista italià i rus.

ALLO QUE VOLRIEN ELS FEIXISTES

El corresponent a Roma de «Le Figaro» destaca la campanya de la premsa feixista contra les suposades intervencions estrangeres a Espanya, i diu que l'objecte de l'ofensiva italiana és de pressionar Anglaterra perquè atorgui el dret de bel·ligerència a Franco, el qual podrà d'aquesta manera establir un bloqueig contra l'Espanya republicana i vigilar, alhora, la frontera terrestre, per tal d'impedir la tramesa d'armes al Govern espanyol. Amb aquesta concessió, el triomf nacionalista que Roma desitja pot ésser possible sense l'ajut directe de Mussolini. Per això el control esdevé el problema principal per a Mussolini. En previó de les discussions que es desenvoluparan al si del Comitè, la premsa feixista recull documentació per tal de presentar-la a Londres.

ITALIA, FORA DE LA LLEI

A «L'Ouvre» la senyora Tabouis assenyala que a Londres fins els més favorables a Itàlia reconeixen que les converses no han pogut continuar sobre la base del dret. A Londres, ara, són pessimistes quant

a la conclusió. Les discussions diplomàtiques han tractat aquest punt: el Govern republicà espanyol demana la retirada de tots els voluntaris alemanys i italians. A més, pregunta com seran considerats els moros que lluiten amb Franco. Aquests moros lluiten a l'exterior, facció sense l'autorització del seu sobirà legítim, que és el Sultà del Marroc francès. «El dia d'ahir», diu la senyora Tabouis, fou francament deplorable. Els italians havien esperat obtenir la realització del seu pla — és a dir, la concessió anglesa —, sense retirar el gros de llurs tropes.» Segons les informacions de la senyora Tabouis, Eden ha estat categoric en la seva resposta als italians. Ara l'ambaixador de Mussolini tractarà de discutir alguns aspectes jurídics del problema en el Comitè de no intervenció. «L'Humanité» planteja la qüestió en els seus veritables termes: «Itàlia està fora de la llei. Té un cos d'exèrcit a Espanya, és responsable de la pirateria a la Mediterrània. Els seus avions bombardegen ciutats obertes. Eden començarà les seves converses amb el representant d'Itàlia. La qual cosa demostra que l'energia verbal del secretari d'Estat no ha mo-

difficil l'actitud fonamental del Gabinet de Londres. Itàlia es troba fora de la legalitat. Està disposada a tornar a ella és a dir, a retirar les seves tropes d'Espanya? Està disposada a renunciar a la intervenció, que ha erigit en norma amb el tractat anticomunista? Aquesta ha d'ésser la primera pregunta que Anglaterra ha de fer a Itàlia. Totes les altres estan subordinades a la resposta que doni el Govern de Roma.» «L'Humanité» para també del perill a l'Àfrica oriental i a les colònies, i del reconeixement de l'imperi abissini que demana Mussolini, i acaba dient que «França no ha de reconèixer l'imperi de Mussolini ni acceptar cap intervenció feixista a Espanya».

ANGlaterra PARLA AMB MES ENERGIA

Queden les relacions anglo-italianes. «Podran posar-se d'acord Anglaterra i Itàlia?», pregunta «Le Populaire». La contesta d'aquest periòdic no és favorable a tal possibilitat. Però és diu que Anglaterra comença a parlar amb més energia ara que els seus armaments són més poderosos.

«Tres condicions de la victòria»

UNITAT PROLETARIANA I FRONT POPULAR: UNIO DELS POBLES DE LA REPUBLICA

per JOAN COMORERA, Secretari General del P. S. O.

PREU: 0,50 PESSETES

Per a comandes a P. A. C. O. D. - Publicacions Antifeixistes Cooperativa Obrera de Distribució

Rambla del Mig, 17 - Telèfon 19937 - Barcelona

El més o menys distingit aeronauta Kindelan, cap de l'aviació feixista, ha fet declaracions. Ja és audaç atrevir-se a parlar, un individu sobre el qual recau d'una manera directa la responsabilitat de l'execució material dels crims ordenats per Franco i els seus Estats Majors estrangers. Naturalment que una de les manifestacions de la criminalitat és la feixista. Si no es pot presumir d'haver-hi crims, el vulturan p. cent dels crims no es farien. Cal donar-les de cinic, de valent, de xulo. Cal esporgar la gent. Cal demostrar que es tenen ronyons. El criminal sap que en certes ocasions i a determinades zones de la societat, aquelles en les quals ell es troba satisfet, adepta gent produeix admiració. Quan en una taverna entra un d'aquests tipus patibularis que s'ha carregat a tanta i tanta, es produeix un rumor d'admiració. Tipus que no han salutats el més elemental tractat d'educació, el cedir el científic. Estan pendents dels seus gestos per a avançar-se a demostrar el seu servei. I en veu baixa, contem als que ho ignoren, les seves gestes: «Fa dos anys estipia un pobre vell... En tal època li clavà setanta quatre

punyalades a una dona... Vaja una pintal! Ixó és un home!»

Kindelan, que passarà a la història com a responsable de l'execució dels crims de l'aviació feixista, ha fet declaracions. Les seves paraules no han estat dirigides al món civilitzat. Naturalment, al món civilitzat no té res que dir-li aquest subjecte menyspreable. S'ha dirigit als públics d'Itàlia i d'Alemanya. Com si diguéssim a aquestes tipus taveraners que admiren l'assassí i veuen en ell un signe de superioritat que a ells, per manca de valor, els resulta inassolible. I d'aquí d'aquesta mena de públic hem de concloure que té moltes p. a presumir. La superioritat de la qual fa al·ludó consisteix a presentar-se al món d'una piràmide de dones i nens assassinats, de ciutats destruïdes, d'escoles enrunades, si en el crim es pot aconseguir una superioritat — que ja està vist que sí — Kindelan la ha aconseguit a bastament.

A això precisament es refereixen les seves declaracions. Son variacions del tema feixista. Cal matar, cal destruir, cal assolir. La guerra és la guerra. No els preocupa que morin espanyols. Amb que resti un tros de terra espanyola — la poca que no hagin hipotecat encara a l'estranger — i en ella milene el nombre de francesos en terren propi. Cada dia parlen del mateix els que porten la veu cantant a la zona feixista.

Ara li ha tornat el torn a Kindelan. «Per què? Per a dir simplement que no han dominat encara Lleuant és perquè no han volgut. La recepta és senzilla. Amb destruir Barcelona i València estan al cap del carrer. I això ho poden fer el dia que els vingui de gust...»

La fanfarronada és terrible. Com és de suposar tot el Lleuant trenat en assenyalament de sembla-hi prou, sense necessitat d'esperar que les posin en pràctica. Quina por!

Pero és que Barcelona i València no estan convençudes a aquestes hores que el l'aviació feixista no les han destruïdes, no ha estat

per manca de ganes? Puts que no han intentat vegades... Agrescions de tota mena. Avions solts, esquadres, agressions a totes hores. A les nits i de dia. Projectils de tota mena. Bombes incendiàries, bombes fins de 500 quilos. ¿Que els ha mancat?

I per si l'aviació fos poca cosa, s'ha completat l'atac dels avions públics d'Itàlia i d'Alemanya. Des de Portbou fins al sud coneix l'horror d'aquestes criminals agressions.

I la desmoralització no s'ha produït. Al contrari. A cada agressió feixista succeeix una formidable reacció antifeixista. Cada crim dels feixistes produeix canades d'indignació, i en l'esperit de les masses s'alimenta la voluntat ferma d'anul·lar l'indignat per les seves idees i pel procediment que emprà per a tractar d'imposar-les.

Però és que aquests insensats no tenen present l'exemple gloriós de Madrid? Cap ciutat del món en guerra, no ha estat atacada amb

la furia amb que ha estat atacada la capital de la República. Sobre cap poble del món no s'ha botat tanta metralla com contra el poble madrileny. Cap ciutat del món no ha sofert el terrible martiri que viu Madrid...

¿I que han aconseguit amb això els feixistes? Res. Res més que demostrar els seus instints criminals i la seva impotència.

Madrid, que és per a nosaltres un exemple, ha d'ésser per als feixistes una lliçó.

Les bravates de Kindelan són grolleres i al menyspreable personatge no estigues tractat de sang innocent, com ho està el cap de la criminal aviació feixista. Les seves paraules, dit a sequerament perquè les aplaudixin a Alemanya i Itàlia són dites en un moment en què tot hom pot posar l'esguard a Espanya. I per ells sabrà el món — si és que no n'estava assabentat — contra quina gentuessa està lluitant el poble espanyol.

Ministeri de Defensa Nacional. Comunicar oficials de guerra d'ahir: CENTRE. — Un atac enemic al sector de Guadalupeja fou aturat per les forces pròpies, que obligaren els rebels a retirar-se en desordre.

LEVANT. — Les forces lleials rebutjaren diversos atacs feixistes a diverses zones situades a l'est de Vilalba Baja. Capturaren presoners i s'apoderaren de material enemic.

ALTRES EXERCICIS. — Sense notícies d'interès.

AVIACIO: L'aviació feixista bombardejà ahir Segorbe, i avui Monzón, Barbastro, Pedrola i Alcañor. En aquest darrer punt els avions agressors metrallaren un tren hospitalari.

La reunió d'ahir del Govern de Catalunya

S'aprovà un decret de Finances, que crea les Delegacions a les vegueries catalanes

Ahí, a dos quarts de set de la tarda i sota la presidència del senyor Companys, celebrà el Govern de Catalunya. Hi assistiren tots els consellers, llevat el senyor Comorera, el qual, com és sabut, es troba absent.

La reunió acabà a dos quarts d'onze de la nit i a la sortida el President saludà els periodistes als quals digué que s'havien aprovat diversos Decrets.

El secretari del Consell, senyor Sbert facilità als informadors la següent referència oficial de la reunió:

«El Consell s'ha dedicat principalment a estudiar i aprovar diferents disposicions del Departament de Finances, entre les quals hi figuren un Decret creant les Delegacions a les Vegueries catalanes i un altre Decret de Governació i Assistència Social que regula la intervenció de la Generalitat en la indústria financera, en els Ajuntaments, d'una manera especial en aquells que han rebut o que rebin auxilis econòmics de la Generalitat.»

ELS DECRETES APROVATS EN EL CONSELL DEL GOVERN DE LA GENERALITAT, CELEBRAT AHIR

AGRICULTURA I FINANCES

Decret pel qual es crea el servei d'ajudants i els funcionaris dels Serveis d'Agricultura de la Generalitat de Catalunya que exerceixen carres tècniques assimilats a alguna d'aquelles categories, percebren, respectivament, a partir de la publicació d'aquest Decret al «Diari Oficial», els havers anuals de 12.000 i 9.000 pessetes.

Decrets de creació d'escoles d'ensenyament primari a Callús i Vilassar de Mar.

Decret donant oficialitat al Comitè organitzador del Centenari de Portuny.

FINANCES I GOVERNACIO I ASSISTENCIA SOCIAL

Decret relatiu a la facultat de designar inspectors en els Ajuntaments als quals s'hagi concedit crèdit reintegrables.

FINANCES

Decret pel qual es crea a cada una de les Vegueries, una Delegació del Departament de Finances.

Decret relatiu a les funcions dels Delegats a les intervencions establertes a les empreses industrials i comercials.

Decret pel qual es disposa que els interventors-delegats designats com a conseqüència de l'aplicació del Decret número 63 dependran també del Comissari General d'Intervencions i Delegacions.

Decret pel qual deixa sense efecte la intervenció-delegada al Dipòsit Franco de Barcelona.

Decret pel qual es derogava el del 26 de març del 1937 que creava la Delegació de la Generalitat a tots els Col·legis Oficials d'Arts i Oficines de Dúbia.

Decrets pels quals s'aproven les cartes financeres dels Ajuntaments de Castelfedels, Pobla de Claramunt, Granollers, Caldes d'Estrac, i Canet de Mar.

Decrets pels quals s'aprova l'habilitació de diversos crèdits extra-

La reunió d'ahir del Govern de Catalunya

S'aprovà un decret de Finances, que crea les Delegacions a les vegueries catalanes

Ahí, a dos quarts de set de la tarda i sota la presidència del senyor Companys, celebrà el Govern de Catalunya. Hi assistiren tots els consellers, llevat el senyor Comorera, el qual, com és sabut, es troba absent.

La reunió acabà a dos quarts d'onze de la nit i a la sortida el President saludà els periodistes als quals digué que s'havien aprovat diversos Decrets.

El secretari del Consell, senyor Sbert facilità als informadors la següent referència oficial de la reunió:

«El Consell s'ha dedicat principalment a estudiar i aprovar diferents disposicions del Departament de Finances, entre les quals hi figuren un Decret creant les Delegacions a les Vegueries catalanes i un altre Decret de Governació i Assistència Social que regula la intervenció de la Generalitat en la indústria financera, en els Ajuntaments, d'una manera especial en aquells que han rebut o que rebin auxilis econòmics de la Generalitat.»

ELS DECRETES APROVATS EN EL CONSELL DEL GOVERN DE LA GENERALITAT, CELEBRAT AHIR

AGRICULTURA I FINANCES

Decret pel qual es crea el servei d'ajudants i els funcionaris dels Serveis d'Agricultura de la Generalitat de Catalunya que exerceixen carres tècniques assimilats a alguna d'aquelles categories, percebren, respectivament, a partir de la publicació d'aquest Decret al «Diari Oficial», els havers anuals de 12.000 i 9.000 pessetes.

Decrets de creació d'escoles d'ensenyament primari a Callús i Vilassar de Mar.

Decret donant oficialitat al Comitè organitzador del Centenari de Portuny.

FINANCES I GOVERNACIO I ASSISTENCIA SOCIAL

Decret relatiu a la facultat de designar inspectors en els Ajuntaments als quals s'hagi concedit crèdit reintegrables.

FINANCES

Decret pel qual es crea a cada una de les Vegueries, una Delegació del Departament de Finances.

Decret relatiu a les funcions dels Delegats a les intervencions establertes a les empreses industrials i comercials.

Decret pel qual es disposa que els interventors-delegats designats com a conseqüència de l'aplicació del Decret número 63 dependran també del Comissari General d'Intervencions i Delegacions.

Decret pel qual deixa sense efecte la intervenció-delegada al Dipòsit Franco de Barcelona.

Decret pel qual es derogava el del 26 de març del 1937 que creava la Delegació de la Generalitat a tots els Col·legis Oficials d'Arts i Oficines de Dúbia.

Decrets pels quals s'aproven les cartes financeres dels Ajuntaments de Castelfedels, Pobla de Claramunt, Granollers, Caldes d'Estrac, i Canet de Mar.

Decrets pels quals s'aprova l'habilitació de diversos crèdits extra-

ordinaris a disposició dels Departaments d'Economia, Governació i Assistència Social, Cultura, Obres Públiques, Justícia, i Comissaria-delegada de la Generalitat a Tarragona.

GOVERNACIO I ASSISTENCIA SOCIAL

Decret encomanant a una Ponència presidida per una representació de l'Institut d'Estudis Catalans l'estudi referent a les modificacions que convinguin adoptar en els noms dels pobles, viles, ciutats i llocs de Catalunya.

JUSTICIA

Decret encomanant magistrat de l'Audiència de Lleida el lletrat Manuel Díaz Cardana.

OBRES PUBLICUES

Decret pel qual es adjudica directament a l'Ajuntament de Calaf el contracte del proveïment de pedra menudada per a la reparació del ferm de la carretera de Tarragona a la de Folguera a Jorba.

Decret pel qual es adjudica directament a l'Ajuntament de Calaf el contracte del proveïment de pedra en gros i menudada per a la reparació del ferm de la carretera de Folguera a Jorba, quilòmetres 33 al 40.

TREBALL

Decret pel qual amb caràcter transitori es procedirà a la substitució de les Comissions Inspectores de les Oficines i Registres Locals de Col·lecció de Catalunya, d'acord amb les normes que s'estimenen.

UN ALTRE RECORD BATUT

Copenhague, 11. — L'alemany Arthur Heine, ha batut el rècord mundial dels 400 metres de braça en 5 m. 43 s. 8-10.

la furia amb que ha estat atacada la capital de la República. Sobre cap poble del món no s'ha botat tanta metralla com contra el poble madrileny. Cap ciutat del món no ha sofert el terrible martiri que viu Madrid...

¿I que han aconseguit amb això els feixistes? Res. Res més que demostrar els seus instints criminals i la seva impotència.

Madrid, que és per a nosaltres un exemple, ha d'ésser per als feixistes una lliçó.

Les bravates de Kindelan són grolleres i al menyspreable personatge no estigues tractat de sang innocent, com ho està el cap de la criminal aviació feixista. Les seves paraules, dit a sequerament perquè les aplaudixin a Alemanya i Itàlia són dites en un moment en què tot hom pot posar l'esguard a Espanya. I per ells sabrà el món — si és que no n'estava assabentat — contra quina gentuessa està lluitant el poble espanyol.

Ministeri de Defensa Nacional. Comunicar oficials de guerra d'ahir: CENTRE. — Un atac enemic al sector de Guadalupeja fou aturat per les forces pròpies, que obligaren els rebels a retirar-se en desordre.

LEVANT. — Les forces lleials rebutjaren diversos atacs feixistes a diverses zones situades a l'est de Vilalba Baja. Capturaren presoners i s'apoderaren de material enemic.

ALTRES EXERCICIS. — Sense notícies d'interès.

AVIACIO: L'aviació feixista bombardejà ahir Segorbe, i avui Monzón, Barbastro, Pedrola i Alcañor. En aquest darrer punt els avions agressors metrallaren un tren hospitalari.

E. R. C.

Passeig Pi i Margall, 18 - Tel. 14725

El Consell Permanent convoca el Tercer Plé del Partit

Ates l'acord del Consell Permanent realitzat en la seva reunió del 17 de gener proposat, es convoquen els delegats de les Comarcals al Tercer Plé del Partit, que se celebrarà els dies 25 i 27 de febrer corrent a Barcelona, al nou estatge del Secretariat General, Passeig de Pi i Margall, 18.

ORDRE DEL DIA

Primer. — Constitució del Plé.

Segon. — Lectura i aprovació de l'acta del Plé anterior.

Tercer. — Elecció de taula de discussió.

Quart. — Informe del Secretari General.

Cinquè. — Dictamen del Consell Permanent respecte de les Proposicions acordades en el Plé anterior.

Sisè. — Proposicions.

Les sessions del Plé començaran el dia 25, a les quatre de la tarda.

Cada Comarca (Barcelona, Girona, Lleida, Tarragona, València, Castelló, Terres de l'Ebre, Balears) enviarà dos delegats, amb deguda anticipació, la comunicació designant els dos delegats que han de representar-la.

Es necessari que cada Delegat porti la Crèdença del Consell Permanent en el moment de constituir-se el Plé. Els Centres o militants que vulguin presentar proposicions o esmenes a l'Ordre del Dia, caldrà que ho facin per mitjà dels seus delegats Comarcals.

ARTICLES A TENIR EN COMPTE DEL REGAMENT DELS PLENS DEL PARTIT

Article quart. — Les propo-

posicions a honor de l'infatigable director del quadre escènica titular Jorja Serrà, el qual n'és mereixedor d'aquest acte, per la seva encertada tasca. El programa serà el següent:

«Estrena del quadre escènica de J. Serrà i Bargalló «Els coristes de la Lira». Estrena de l'obra de cana la guerra en un acte, original d'August Collado, «Mentides d'àngel», ambdós autors han volgut demostrar l'estima que li tenen com a l'obra de J. Serrà i Bargalló, i per tal dia. Completarà el programa l'imortal sanet d'Àngel Guimerà, «La Baldruna».

Hi prendran part tots els components del quadre escènica que, junt amb l'homage, fan una creació de llurs panyers, per la qual cosa es d'apren dels assaigs, i les obres seran presentades amb tota cura, i per la segona d'elles estrenarà un decorat degut al nostre capdell X. Xifreu.

CENTRE REPUBLICA D'ESQUERRA DE VALLECARCA

L'elenc del Casal posarà a disposició dels seus companys que lluitin al front, el granis drama en quatre actes de Santiago Rosinyo que porta per títol «La Marea» el diumenge, dia 13 del mes que som, a les quatre de la tarda.

CASAL D'ESQUERRA «FRANCESCO MACIÀ»

Es convoca tots els afiliats de la JERCA del Casal «Francisco Macià» a l'assemblea extraordinària que se celebrarà demà, dissabte, a les 7 de la tarda.

Donada l'extraordinària importància dels assumptes a tractar, es prega la puntual assistència.

COMARCAL BAIX LLO-BREGAT

Hom convoca tots els Centres de la Comarca al Plé Comarcàl que es celebrarà el dia 12, a les quatre de la tarda, al Secretariat del Partit (Passeig Pi i Margall, 19).

Ordre del dia:

Acta reunió anterior.

Moment polític.

Proposicions a presentar al Congrés.

Elecció de delegats.

Press i premisses.

En vista de la importància d'aquest acte hom prega no hi manqui cap representació.

FRONIO IXIKI-ALAI

Avui, nit, a les deu

TRINI-VASQUITA

contra CARMENCHU-LOLLA

Demà, tarda, a les quatre

TRINI-MARY

contra CARMENCHU-ANGELITA

Detalls per cartell.

FRONIO NOVELTATS

Demà, tarda, a les quatre

IRUN-LIZARRIBAR

contra BILBAO-QUIRASAOLA

Nit, a un quart d'onze

A PALA

FRONIO PERE

contra AZURENDI-IZAGUIRRE

AVIS ALS ANUNCIANTS

En virtut de noves disposicions, recordem als nostres amics que ens és absolutament necessari rebre els anuncis almenys vint-i-quatre hores abans de la seva publicació, ja que d'altra manera ens veuríem obligats a retardar-la.

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

A partir de primer de març... Només ha d'acceptar-se la moneda de la República

En compliment del Decret del Govern de la República del 6 de gener, per tot el dia 28 del corrent mes de febrer han de quedar anul·lades totes les emissions de valors, títols i monedes que no hagin estat fetes pel Tresor de la República o pel Banc d'Espanya.

Per tant, a partir del primer de març pròxim el públic no vindrà a acceptar més signe monetari que l'emís pel Govern de la República.

La Banca privada a partir de l'esmentada data podrà gestionar el negoci de les emissions monetàries, prenent-les del cobrament mitjà de la comissió corresponent.

No cal dir que aquesta disposició ha estat rebuda amb gran satisfacció per tothom. Era una necessitat urgent posar fi al guirigall de valors de diverses monedes que han de contribuir a facilitar la retirada de la moneda oficial. Que no es doni el cas, que es doni la moneda oficial, que en lloc d'anar recollint les emissions de valors, se'n posi més en circulació, aguantant en canvi la moneda fraccionària.

Aquest procediment persisteix el dia primer de març assistint a les operacions que podrien ésser evitats.

El rei d'Anglaterra no va a l'Índia

Espereu que es tianqui l'itzi la situació mundial...

Londres, 11. — El rei ha ajornat sobtadament el viatge a l'Índia, on se celebraria la solemne coronació dels Indes. El comunicat oficial diu que el rei ha decidit que es tianqui la situació mundial i millori la situació financera de l'Índia. El monarca expressa l'esperança de poder visitar l'Índia quan les circumstàncies ho permetin.

ELS PROCEDIMENTS DEL DIARI "C. N. T."

Madrid, 11. — Als diaris es publica la següent nota: El diari "C. N. T.", en el número de ayer, ha publicat, com lo vian a fer, una comunicació de la Confederación Nacional del Trabajo para una acción conjunta por todos los diarios de la zona republicana, con lo visto, con lo mismo, se han dado cuenta a la Confederación para que ponga las acciones que estime convenientes, pero me veo obligado a poner en conocimiento del público madrileño los procedimientos que emplea el "C. N. T." para aparecer como un periódico, poniendo en juego influencias que por delicadeza y responsabilidad no ha empleado hasta la fecha ni lo empleará la prensa socialista de Madrid. El gobernador civil, Antonio Trigo.

El director d' "Ade ante"

València, 11. — Per haver estat el director de "Ade ante", un diari de València, creat a Barcelona, el Sr. J. J. DUCH, ha deixat la direcció del diari "Ade ante". Antoni Riquelme, ha substituït el que era redactor, Sr. Eduard Bull.

El secretari d'Estudis tindrà al seu càrrec el control de la premsa

El Sr. J. J. DUCH, ha deixat la direcció del diari "Ade ante". Antoni Riquelme, ha substituït el que era redactor, Sr. Eduard Bull.

Testimoni eloqüent

(CONTINUACIÓ DE LA PAG. 1)

Anglaterra i França desporten l'odi del feixisme perquè representen el respecte a la llibertat i la severitat en les relacions públiques amb els països de l'eix. El feixisme voldria, per exemple, que Anglaterra desistís de les seves relacions europees, no pel que aquesta nació desitja de contingut social, sinó pel que aporta al normal desenvolupament de la política europea sostinguda sobre principis democràtics. Anglaterra, però, és el país francosovietic, i potser per raó d'aquest mateix pacte, té les seves relacions amb França i accepta implícitament formar en gran trinitat de nacions il·lustrades que salvarà la pau d'Europa encara que sigui amb les armes a la mà.

La visita a París dels sobirans anglesos s'anuncia en un moment en què Anglaterra repren les seves conversacions amb Itàlia i Alemanya per a aconseguir la desitjada solució europea. Tant Hitler com Mussolini tenen un avertisment. Tot acord haurà de partir d'aquest principi: Anglaterra i França caminen juntes en matèria de política internacional i en la tractació d'indisposicions. La premissa és indispensable en la política de la força de la llibertat i la difusió d'aquesta política. Mentre la senyora Simpson, l'esposa del rei d'Anglaterra, visita el Reichstag, els autèntics sobirans anglesos visiten la França del poble popular. Potser que el contrast sigui veritablement simbòlic.

CLINICA GALLEGO - VIES URINÀRIES

Consultes: 11 a 13 hores. P. 10 a 1

Dr. GALLEGO. Dr. VIES. Dr. SANG. Dr. VENERI. Dr. FORTATA. Dr. MARIU. Dr. IMPOTENCIA. Dr. DIATERMIA. Dr. Directori. Dr. Riu. Porto

"Anglaterra vol resoldre la qüestió espanyola", diu "The Times"

Però els diaris liberals no són gaire optimistes

Londres, 11. — Abans d'ahir els diaris anglesos consideraven amb un fet cert la retirada dels anomenats voluntaris estrangers que hi ha a Espanya. Ahir l'optimisme baixà molt; avui sembla renaixer l'esperança, però, previnent dificultats i friccions, els comentaris són més aviat reservats i plens d'objectivitat.

En general els redactors diplomàtics de tots els periòdics londinencs creuen que ahir fou una bona jornada. Tots admeten que es fan progressos en el que la referència a la solució de l'anomenat problema espanyol. Com de costum, el diari "The Times", que publica un comentari molt mesurat, el govern anglès — diu el periòdic conservador — desitja vivament sortir del carreró en què Europa s'ha endinsat, i la impressió que predomina als cercles polítics i diplomàtics és que aquest desig és compartit també per Itàlia. Per ambdós costats els dirigents s'adonen de les enormes dificultats que es plantegen per aconseguir aquesta finalitat, però hom creu que s'han de plantejar els problemes amb tota claredat. És evident que la solució dels problemes que es refereixen a la retirada dels voluntaris estrangers que lluiten a Espanya contribuirà extraordinàriament a facilitar aquestes conversacions.

El "Manchester Guardian" és més optimista. És que la retirada impediria la transmissió de material de guerra? És que una vegada retirats els soldats no quedarien els viadors, els tècnics?

El rei d'Anglaterra no va a l'Índia

Espereu que es tianqui l'itzi la situació mundial...

Londres, 11. — El rei ha ajornat sobtadament el viatge a l'Índia, on se celebraria la solemne coronació dels Indes. El comunicat oficial diu que el rei ha decidit que es tianqui la situació mundial i millori la situació financera de l'Índia. El monarca expressa l'esperança de poder visitar l'Índia quan les circumstàncies ho permetin.

ELS PROCEDIMENTS DEL DIARI "C. N. T."

Madrid, 11. — Als diaris es publica la següent nota: El diari "C. N. T.", en el número de ayer, ha publicat, com lo vian a fer, una comunicació de la Confederación Nacional del Trabajo para una acción conjunta por todos los diarios de la zona republicana, con lo visto, con lo mismo, se han dado cuenta a la Confederación para que ponga las acciones que estime convenientes, pero me veo obligado a poner en conocimiento del público madrileño los procedimientos que emplea el "C. N. T." para aparecer como un periódico, poniendo en juego influencias que por delicadeza y responsabilidad no ha empleado hasta la fecha ni lo empleará la prensa socialista de Madrid. El gobernador civil, Antonio Trigo.

El director d' "Ade ante"

València, 11. — Per haver estat el director de "Ade ante", un diari de València, creat a Barcelona, el Sr. J. J. DUCH, ha deixat la direcció del diari "Ade ante". Antoni Riquelme, ha substituït el que era redactor, Sr. Eduard Bull.

El secretari d'Estudis tindrà al seu càrrec el control de la premsa

El Sr. J. J. DUCH, ha deixat la direcció del diari "Ade ante". Antoni Riquelme, ha substituït el que era redactor, Sr. Eduard Bull.

Testimoni eloqüent

(CONTINUACIÓ DE LA PAG. 1)

Anglaterra i França desporten l'odi del feixisme perquè representen el respecte a la llibertat i la severitat en les relacions públiques amb els països de l'eix. El feixisme voldria, per exemple, que Anglaterra desistís de les seves relacions europees, no pel que aquesta nació desitja de contingut social, sinó pel que aporta al normal desenvolupament de la política europea sostinguda sobre principis democràtics. Anglaterra, però, és el país francosovietic, i potser per raó d'aquest mateix pacte, té les seves relacions amb França i accepta implícitament formar en gran trinitat de nacions il·lustrades que salvarà la pau d'Europa encara que sigui amb les armes a la mà.

La visita a París dels sobirans anglesos s'anuncia en un moment en què Anglaterra repren les seves conversacions amb Itàlia i Alemanya per a aconseguir la desitjada solució europea. Tant Hitler com Mussolini tenen un avertisment. Tot acord haurà de partir d'aquest principi: Anglaterra i França caminen juntes en matèria de política internacional i en la tractació d'indisposicions. La premissa és indispensable en la política de la força de la llibertat i la difusió d'aquesta política. Mentre la senyora Simpson, l'esposa del rei d'Anglaterra, visita el Reichstag, els autèntics sobirans anglesos visiten la França del poble popular. Potser que el contrast sigui veritablement simbòlic.

CLINICA GALLEGO - VIES URINÀRIES

Consultes: 11 a 13 hores. P. 10 a 1

Dr. GALLEGO. Dr. VIES. Dr. SANG. Dr. VENERI. Dr. FORTATA. Dr. MARIU. Dr. IMPOTENCIA. Dr. DIATERMIA. Dr. Directori. Dr. Riu. Porto

"El nou Govern és dictatorial, anticonstitucional i antidemocràtic", declara Maniu

Bucarest, 11. — El president del partit nacional camperol, senyor Juli Maniu, ha fet unes declaracions a la premsa estrangera crítica severament el nou Gabinet.

En síntesi, el senyor Maniu ha dit: "El nou Govern pretén ésser d'unió nacional. En realitat no és més que un Govern de dictadura, anticonstitucional i antidemocràtic. Per altra part, es proposa suspendre l'activitat dels partits, revisar la Constitució i regir el país per decret."

Això constitueix un repte a l'opinió pública, i és particularment dolorosa el Patriarca de l'Església Ortodoxa ha posat, la seva persona i la seva dignitat al servei d'una causa tal.

Per altra part, és un error presentar la situació interior sota l'aspecte d'una gravetat que no té, i solament per a justificar mesures excepcionals i nocives per al país.

Hauria estat més simple i normal confiar el poder al partit nacional camperol, que gaudeix de gran popularitat a tot el país."

A BERLIN ESTAN A L'EXPECTATIVA

Berlin, 11. — La dimissió del Gabinet Goga i la constitució del Gabinet Cristea, no donen lloc a cap comentari en la premsa d'aquest matí. Els corresponents subratllen que l'ex-President del Consell, Mironescu, membre del nou Govern, té relacions particularment cordials amb els cercles polítics i militars francesos.

ELS NOUS MINISTRES ROMANESOS

Bucarest, 11. — És el general Angelescu el sotsecretari d'Estat en el nou Govern romanès. La cartera de Justícia la té interinament Căciocov, ministre de Finances. Costica Angelescu és ministre de Comunicacions.

RESERVA A BELGRAD

Belgrad, 11. — La calada del Gabinet Goga i la formació d'un govern d'unió nacional, a Romania, ha produït en aquesta capital, força impressió. Amb tot els comentaris dels cercles components són encara molt reservats.

Després a l'afollada molt calorosa que la premsa depènica fet a Goga i als seus ministres d'afers estrangers, Micoșcu i tenint en compte les declaracions en què s'havia subratllat l'identitat de concepcions amb la política d'Estadonovitch es pot creure que la dimissió d'aquesta política serà vivament lamentada a Belgrad. Però Tatarsco, que torna a la direcció de la política exterior, gaudeix també de l'alta estima dels cercles polítics iugoslavs.

En tot cas, s'affirma a Belgrad, les vicissituds de la política interior romanesa no poden influir al desenvolupament de la seva política exterior.

"Tot va bé", diu Papanin

Moscou, 11. — L'agència Tass ens comunica: Hem rebut la informació següent de l'explorador Papanin: La nit del 7 al 8 de febrer, una tempesta destruí la tenda que servia d'habitatge i la que cobria els aparells de TSE. Els cables dels trineus carregats, construïren una cascada de neu i estem fora ben instal·lats; el 8 de febrer vèrem per primera vegada les costes, instal·larem la TSE en un altre lloc; frotarem i condrearem vent les costes; el glaci comença a fondre-se; tot va bé.

LES "PERFORMANCES" AERIES

Londres, 11. — De nit i gairebé sense veure terra i navegant únicament per mitjà dels seus instruments d'abord, el cap d'esquadra John Woodburn Gailan recorregué el dijous a la nit, en 45 minuts la distància de 825 quilòmetres que separen els aeròdroms de Turnhouse, Edimburg i Norfolk, prop de Londres, a una velocitat mitjana de 655 quilòmetres l'hora i a una altura de 18.000 metres. L'avio és un monopla de combat el motor del qual és el 1.650 HP.

DE TESSAN INAUGURA EL NOU AJUNTAMENT DE CASABLANCA

Casablanca, 11. — El sotsecretari d'Estat en Relacions exteriors, senyor François de Tesson, ha inaugurat avui el nou edifici de l'Ajuntament de Casablanca.

Amb la motiu ha pronunciat un discurs elogiant el nou tractat comercial concertat entre Anglaterra i la zona francesa del Marroc, i ha expressat el convenciment que en el futur prendran gran increment les relacions comercials amb el marroquí.

SENSE PREMSA FRANCESA I ANGLESA A ALEMANYA

Berlin, 11. — Als periòdics francesos i anglesos han estat cautelats per la policia, a l'objecte d'evitar que el públic s'assabentés dels detalls de la recent crisi militar alemanya.

TRES CAPS TALLATS A LA CONCESSIÓ FRANCESA

Xang-Hai, 11. — Dos xinesos han llançat una bomba a l'entrada de les oficines del periòdic de Xang-Hai "Evening Post", a la concessió francesa. Ha resultat morta una persona; els danys no són molt importants. Els agressors foren detinguts per la policia francesa. Constatant haver aconseguit amb instruccions dels caps de l'organització terrorista, els finalitats de la qual no han pogut determinar-se. Ha estat oferta una prima de 3.000 dòlars a la persona que doni dades que permetin noves detencions. Per altra banda se sap que el nombre de caps tallats, trobats a la concessió francesa, és de tres.

M. CORBIN HA CONFERENCIAT AMB CHAMBERLAIN

Londres, 11. — L'ambaixador de França en aquesta capital, senyor Corbin, ha conferenciat aquest matí amb el primer ministre, Sir Neville Chamberlain.

VISITES AL MINISTRE D'ESTAT, SR. GIRAL

El ministre d'Estat ha rebut la visita del seu col·lega senyor Irujo, de l'ex-ministre senyor Amós Salazar, de l'ex-president del Consell, senyor Casares Quiroga i els enyorats d'Afers de Cuba i Treball i d'Afers de Cuba i Treball.

El President Companys no ha rebut visites

S. E. el President de Catalunya ha romàs tot el matí a la Residència, on ha despatxat amb els seus secretaris i amb l'alt personal del Departament. Per aquest motiu no ha anat al Palau de la Generalitat, ni ha rebut cap visita.

A les Conselleries de la Generalitat

ECONOMIA

Amb motiu d'haver-se fet càrrec interinament de la Conselleria d'Economia, el senyor Rafael Vidella, ha despatxat avui amb el Sotsecretari d'Estat, senyor Rius Fontet i altres alts funcionaris.

GOVERNACIÓ I ASSISTÈNCIA SOCIAL

El conseller de Governació i Assistència Social, senyor Antoni M. Sbert, ha rebut aquest migdia, entre altres, la visita dels representants de la Junta de Defensa Passiva, de Vilanova i la Geltrú i el Delegat d'Ordre Públic de Tarragona, senyor Rodríguez.

OBRES PÚBLIQUES

El conseller d'Obres Públiques, senyor Serra Fàbries, ha passat tot el matí al seu despatx, on ha treballat en assumptes del Departament.

Al migdia ha començat a rebre les nombroses visites que tenien sol·licitada l'entrevista amb el conseller, el qual ha rebut també una Comissió d'Ajuda a Euzkadi anexas al Comitè d'Ajuda Permanent a Madrid.

Miaja ha visitat Zugazagoitia

Aquesta migdia ha estat al Ministeri de la Governació a saludar al senyor Zugazagoitia, el general Miaja, al qual acompanyava el seu ajudant.

També ha estat en aquest departament ministerial l'encarregat d'Afers de Cuba, a Espanya, senyor Estalella.

Detenció d'acaparadors, lladres i feixistes

Madrid, 11. — En la Direcció general de Seguretat han facilitat una nota donant compte de diverses detencions.

Benigne Rodríguez Roa, que pertanyia a Acció Popular, fou detingut i se li han ocupat documents d'importància, una clau de gentilihom de la monarquia i diverses armes.

Per acaparament de tabac fou detingut Marcel Bartolomé Aguilera. Emmagatzemat a casa seva 121 paquets de tabac picat, 14 quaterons de 428, 11 paquets de 140, 15 paquets de Lucky, 8 paquets de 150; 13 paquets de 150 i 21 cigars. A més a més se li han trobat 61 paquets de sabó de tocador.

També ha estat detingut Emilio Palomar García, afiliat a Falange Espanyola i Josp Fuentebao, en els domicilis dels quals foren trobades joies i creacions quantitat de moneda en plata.

També ha estat detingut Isabel Alonso, que es dedicava a substraure material dels vagons de ferrocarril; Juli Montero, per furt, i Francisco Cortés, que estava reclamat per atemptat frustrat.

EL CADAVER DEL CAPITA CRONE SERÀ LLURAT AL CONSO-LLAT ANGLÉS

València, 11. — Demà al matí, les dotze serà llurat per les autoritats, al consol anglès el cadàver del capità Arnold Crone, víctima d'un dels darrers bombardeigs realitzats per l'aviació facciosa.

LA RIFA

PRIMERA: 2.610.—Madrid.
SEGONA: 11.949.—Madrid.
TERCERA: 13.068.—Elche.
QUARTS: 25.795.—València; 881.—Barcelona; 16.880.—València; 33.410.—Murcia; 21.947.—Alicant; 30.782.—València; 15.931.—Madrid; 3.388.—Madrid; 31.798.—Barcelona; 12.023.—Albacete.

Conferència d'Ajut a la Xina agredida

S'inaugurarà demà, a París. Hi prendran part delegats de quaranta països

París, 11. — Demà s'inaugurarà a Londres la Conferència Internacional d'Ajut a la Xina Agredida, organitzada per la Concentració Internacional per a la Pau.

La conferència reunirà 600 delegats pertanyents a 40 països diversos, igualment hi assistiran representants de les més importants associacions.

Ni un pam de terra sense treballar als camps republicans immediats als fronts!

AVUI, HOMENATGE A IGNASI IGLESIES

Avui, tarda i nit, al Teatre Català de la Comèdia es celebra un homenatge a un dels autors més populars de casa nostra: Ignasi Iglesias.

Tres foren els autors que consolidaren el Teatre català: Guimerà, Rossinyol i Iglesias. Amb «Rei i monjos» es volgué retratar l'autor d'actes dels marins honors, obrint la temporada oficial. Avui, amb «La mare eterna» es ret homenatge a aquella venerable figura, amant dels humils, il·luminat per unes ànimes de reivindicacions socials. Trobem encertadíssim que en aquesta moment en què el poble ha dit «Present!» per a la defensa de les seves llibertats, s'homenatgi el poeta que tant va estimar-lo i pel qual va escriure les seves millors obres.

«La mare eterna», l'obra escollida per a aquest homenatge, és una de les més espirituals de l'autor de «El cor del poble». Sabem que es presenta com si es tractés d'una estrena, amb decorat nou i ambientada a finals del segle passat, com és la costum en el nostre Teatre Català de la Comèdia Enric Borrás, intèrpret fidelíssim de «La mare eterna» ha tingut cura de la direcció com només ell sap fer-ho.

Quan la seva estrena, «La mare eterna» no assolí l'èxit que hom esperava. La premsa la trobà avançada i d'idees revolucionàries. Per cert que l'Enric Borrás recorda una anècdota arran de la seva estrena. A causa del caire de l'obra, el públic es va retirar i no anava al teatre. En aquell temps al Tivoli hi havia circ equestre i l'empresari de l'Enric Borrás va convidar-lo, un cop acabada la representació, a anar a veure els darrers números del circ. La sala estava curialda de públic. Els prohoms de la política i de les lletres ocupaven seients seients i aplaudien entusiasmat els malabarismes dels artistes. Llavors l'empresari digué a l'insigne actor: «Molt patriòtic, molt intel·ligència, molt d'amor al teatre, però quan no els dones «Els Cojis i Mullas» venen a veure els pallassos del circ».

INSTITUCIO DEL TEATRE

Sessió a la memòria de Ravel

La tercera sessió de la Institució del Teatre de la Generalitat corresponent al curs actual, tindrà lloc el dijous vinent, dia 17, a les sis de la tarda.

Aquesta sessió ha estat organitzada amb motiu de la mort de l'insigne compositor francès Maurice Ravel, esdevinguda fa poc.

La Institució en recorda la participació de l'obra musical d'aquest artista a la manifestació escènica que es va fer a la seva memòria. L'acte es farà en una conferència de Joaquim Pena, sobre l'obra i la personalitat de Ravel, il·lustrada amb un recital de cançons del mestre, a càrrec de l'eminent cantant Mireia Planas, acompanyada al piano pel prestigiós mestre Guillem Gargantà.

Aquestes cançons han estat traduïdes expressament per a aquesta sessió per Joaquim Pena.

Es diu amb insistència que la companyia de Josep Clapera deixarà l'escenari de l'Espanyol a Josep Sunyer, i que es traslladarà a un de Gràcia, possiblement el del Bosc. També s'ha negat en el Pompeu. Creiem que el canvi pot significar que Clapera segueixi fent aquell teatre que ell volia fer —el digne— i que una escena amb cara i ulls, a la barrada de Gràcia, pot ésser en aquest moment un èxit artístic i econòmic.

Ens diuen que el periodista barceloní Eugeni Duc i Salvat ha traduït i adaptat al castellà l'obra catalana de Pompeu Crehuet «El pare pedregós». L'adaptació de Duc i Salvat, tota el tíol de «El solterón», possiblement serà estrenada en un teatre madrileny.

L'altre dia, el tenor Joan Rossic, en un intervist radiofònic, va dir que esperava que dintre de pocs dies seria un fet la fundació de la

Front de l'Est, 11. (Del nostre corresponent.) — Tot té en aquest front un ritme de normalitat i de treball que compagina d'una manera perfecta amb les operacions militars. Els agricultors treballen incessantment i han complert amb rigor de bons republicans amb tot allò que es refereix al conreu i a les altres operacions hivernals de la terra. Els decrets del ministeri d'Agricultura reberen estricta compliment. Dubtes, interessos creats a l'empar de greus errors, dificultats peculiars de les circumstàncies anormals que motiva la guerra, quedaren oblidats pel treball intens, d'educació i d'instrucció, que realitzaren els organismes polítics del Front Popular.

Hem presenciat el fet insòlit que a dos quilòmetres i mig d'Osca els campestres descendir fins a la ribera de l'Ebre. La sembra comença a marcar-se per la verdor dels camps de blat en faixes amples i en terrenys dels monts i de les valls, des de les quals es pot veure el moviment de les tropes enemigues en la seva immediació al front.

Hem presenciat el fet insòlit que a dos quilòmetres i mig d'Osca els camperols republicans dediquen jornades, que acabaven amb la desaparició del sol, a llançar llavors als soles i a netejar camps no cultivats l'any anterior.

Les bateries de l'Exèrcit popular defensaven els agricultors llançant tones de bombes sobre les peces enemigues que podien hostilitzar-los. Arribaven eva-

dits de regions de l'interior. Unes vegades eren soldats i altres elements civils. Presenciar com quedaren esbaltats que al front de l'Est tot el terreny abastat per la mirada estava conreat; que el blat verdgegés en centenars de milers d'hectàrees i que nombrosos agricultors, vistos des d'Osca pels facciosos, prosseguisin la seva obra defensiva de la República, no sols impassiblement, sinó cantant com en els dies de pau. «Al camp faciós no hi ha conreu —ens detenen— perquè els camperols temen els feixistes, els quals encara cerquen les restes de la collita del 1937 per tal d'arrabassar-les als qui treballaren. El camperol en terreny dominat pels rebels sent la desesperació que ha sembrat per a casa seva, solament per a la seva família, i no sap si aconseguirà recollir per al seu benefici.» «Allí no sembren. Des de les immediacions de la línia de foc fins a les valls de l'interior de Castella, a penes si hi ha conreat l'indispensable per a l'existència familiar. Els camps queden plens d'herba, els camperols vells, únics que queden, senten el temor de perdre la seva collita i el cansament de la guerra i prefereixen fer migdiada que no pas treballar.»

L'estiu del 1938 serà a Aragó més pròvid que el del 1937. El Govern de la República queda servit en els seus mandats. Els organismes polítics aragonesos mereixen l'elogi més generós en la seva amplitud. I no menys elogis els camperols que ara mateix, en aquests moments, obren soles a la terra sota el canó dels feixistes d'Osca.

Un militar que sabé complir el seu jurament

AZCARATE

La presó de Larrinaga és incapaç de contenir els centenars de presos que tots els dies arriben a les portes de la sinistra presó bilbaína. Centenars de ciutadans que no han comès altre delicte que el de no veure amb simpatia la presència de milers d'estrangers pels carrers de la capital de Biscaia, emplen les inferes cel·les on conviuen amb alguns joves militars fets presoners en els avanços del Nord i amb joves egudarris que la lluita per la independència de la seva pàtria els ha portat fins als llibres calabossos del feixisme.

En els darrers dies de desembre, els triomfs de l'Exèrcit Popular havien captat en els rostres dels presoners, que contrastaven amb els dels encarregats de la seva vigilància, en els quals es reflectia l'ira. La manca triomfal sobre els camps torrencials iniciava, a la presó de Larrinaga, una nova era de terror que es manifestava en tots els moments. I completant això, un diari bilbaí, «La Gaceta del Norte», demanava en el seu editorial al poble que es complís una venjança, destacant en un vermell pujat uns cridaners titulars. Calla «matar amb justícia», segons els nous manaments del «generalíssim» i a les presons hi havia «carn fresca».

Els presos antifeixistes, amb tot i saber que aquell optimisme era la sentència de mort d'alguns, no podien amagar llur alegria. En una de les cel·les estaven amuntegats el coronel Guzmán Azcarate —un militar que sabé fer honor al seu uniforme— i alguns joves egudarris, la valentia dels quals els havia portat a ocupar graus d'oficial.

El senyor Azcarate havia estat ferit al començament del moviment, a Alfo de Henares, pels seus propis companys d'armes que, en sublevar-se, volgueren eliminar-lo. Més tard, la necessitat al Nord de comandaments lleials feu que el coronel sofriés a ocupar un lloc de perill. Militar lleial, honorà en tot moment el seu uniforme i, home tranquil en la pau, sabé demostrar el seu valor en la guerra.

En aquella cella, on la República té sempre un lloc d'honor, Azcarate entretenia els seus companys d'infortun i contant-los alguna anècdota; potser els donaria a conèixer algun d'aquells divertits epítoms del diari longonys «La Rloja», on des de molts anys, sota el pseudònim de «Justo Medio», xurruia amb la seva alegre ironia els cànecs riojans. No semblava impressionar-lo molt la seva anunciada sentència de mort que els perillous facciosos havien donat a conèixer.

Ràpidament la tertúlia quedà tallada. Se sentí el xarri del forrellat i, lentament, un soldat feixista obrí la porta per tal de deixar pas a un oficial.

Un requete —jovenut salvatge, instants cavernícoles— cridà: —Que surti el senyor coronel Guzmán Azcarate!

I l'ajudat, amb gran energia, contestà: —Com diu? Tinent coronel? Us haureu equivocat. Jo sóc un coronel legítim i lleial a l'Únic Govern: al de la República. No hi ha ningú més lleial que jo.

Amb gran tranquil·litat acabà de posar-se el seu uniforme, va lligar-se els cordons d'una de les seves botes, mentre que amb una estranya serenitat s'anava acomiadant dels seus companys. Quan hagué abraçat a tots cridà amb energia: «Visca la República! Aquell crit féu que per tota la presó es sentís un resso estrany, enmig de la sorpresa dels guardians que no podien amagar la seva ràbia.

El coronel Azcarate fou portat fins a una sala on li presentaren un plec per tal que el signés. Era la seva sentència de mort. Signà amb gran tranquil·litat i preguntà a l'oficial feixista:

—Què ho ha ordenat?

—El generalíssim Franco.

—Digues-li que el perdono.

Confessà i, combrat a l'avant d'un grup de feixistes, manifestà una vegada més la seva fe en la República.

Just amb el coronel Irazabal, el comandant Lafuente i altres companys, fou portat al lloc on anaven a morir. Els guardians volien lligar-lo de mans, però els militars republicans s'hi oposaren amb gran energia.

Irazabal els va dir: —Però és que us creieu que no tenim honor militar per a morir com a homes?

Davant els sergents de requetes, que com un honor feixista constituïen el piquet encarregat d'afusellar-los, el coronel Azcarate digué: —En aquest moment és per a mi un orgull ésser elegit de Déu.

I quan ja només mancaven uns segons, cridà als del piquet: —Fregueu per mi, açí, que jo pregare per vosaltres davant el Jutge Suprem.

En dir aquestes paraules, els requetes se sentiren coneguts. Llur fals catolicisme i llur covardia havien fet que els impressionses les darreres paraules del condemnat a mort.

El coronel Irazabal, amb gran energia, hagué d'anar a fer el piquet. Entre llurs companys d'execució, aixecà el braç i, brandant el moedor, els donà la veu de foc. Els fusells traidors havien acomplert l'ordre del feixisme internacional, però els fusellers no podien amagar llur impressió. S'havien donat de la seva petesa davant d'aquells homes, davant d'aquells cristians que havien sabut ésser fidels a llur jurament de militars.

La perfecta anglesa

Miss Joan North, davant del mirall. Aquesta senyoreta, que era una maniquí londinenca, mai en la seva vida no havia posat els peus a cap teatre. Ara, en canvi, està a punt de debutar en un cabaret del West End. Miss North fou descoberta pel conegut empresari Black junior, en la seva recerca de la noia de més perfecte tipus anglès. Esperem que l'elegida, acostumada ja a l'exhibició de models, no es trobarà gaire desplaçada en el nou ambient. Suposant, naturalment, que nosaltres ens creiem allò de no haver pensat mai en el teatre i que ha estat l'atzar que l'ha menada al cabaret... Quan es tenen vint-i-tres anys, un cos i una cara com els que té Miss North, una noia ha de fer forçosament carrera (K.)

La primera cantina per als infants refugiats

Sense cap formalitat protocol·laria, simplement com un acte normal, el dia 11 de desembre, a la cantina de Manresa, a funcionar la primera de les Cantines que diversos Ajuntaments de Catalunya, en col·laboració amb el servei internacional dels «Amics Quíquers», organitzen. Un donatiu de Nord-Amèrica permet distribuir a tres mil infants refugiats a Catalunya, no menys de set anys, un desdubi apropiat a base de llecs de civada i sucre i, a la tarda, un vas de lleit amb cacau.

Dintre de molt pocs dies s'ran els infants refugiats a Sabadell, Terrassa, Granollers, Vil·la Cervera, els que podran gaudir d'igual avantatge.

Heus açí com la generositat internacional, convenientment canalitzada, permet que els municipis que tenen la responsabilitat dels infants refugiats els puguin atendre millor i que els altres infants de la població també en surtin beneficiats, ja que allò que s'havia de repartir entre uns i altres, els Ajuntaments no poden concentrar en els del poble.

Gràcies al zel del conseller de Manresa, senyor Sans i dels seus col·laboradors, s'ha pogut disposar d'un magnífic local que amb rapidesa ha estat proveït de l'equip necessari.

El personal que ha estat posat al front de la nova institució realitza la seva tasca amb intel·ligència i sollicitud. Manresa es pot enorgullir d'un nou centre d'Assistència Social que en res no desmereix dels millors que ha instal·lat.

209 afusellaments i 1.450 detencions en una setmana

Tànger, 11. — Per una nota publicada a la premsa facciosa d'oviedo, pel delegat d'Ordre Públic de l'esmentada capital, se sap que durant la setmana passada han estat detinguts 1.450 obrers.

També han estat afusellats, sense formació de causa i per pertanyer a partits d'esquerra, 209 ciutadans.

Manifestacions de l'ambaixador d'Espanya a Mèxic

El President Càrdenas i la C.T.M. són els factors principals de l'ajut de Mèxic a Espanya

En una entrevista celebrada entre un periodista i l'ambaixador d'Espanya a Mèxic, senyor Gordon Ordaz, aquest va fer, entre altres, les manifestacions següents sobre l'ajut de Mèxic a Espanya:

«Mèxic és l'únic Estat del món que defensa estrictament ara, en fer seva la causa d'Espanya, els principis del Dret Internacional. Ens ajuda, doncs, no per afinitats polítiques, sinó perquè el Govern del Front Popular és el que es donà llurament el poble espanyol i és per aquesta raó que resulta insòlita l'actitud de Mèxic en contrast amb la dels països democràtics que han creat i sostingut la no intervenció. Dos són els factors que han determinat l'ajut de Mèxic a Espanya: el President Càrdenas i la C.T.M. mexicana, que ve a ésser la nostra UGT. El líder de la C.T.M., Lombarde Toledano, ha influït poderosament al prestigi de la dita organització obrera.

La Confederació Regional d'Obrers Mexicans, dirigida per Mirones, un dels partidaris de Calles, que té força preponderància en alguns rams industrials com el tèxtil, ha adoptat, en canvi, una actitud freda. Gairebé totes les figures destacades de la cultura estan al nostre costat, no solament els de significació política, sinó també els moderats.

L'únic intel·lectual de prestigi que s'ha declarat partidari del feixisme és José Vasconcelos, per bé que la seva actitud respon a la d'un home amargat.»

El President dels Estats Units, el senyor Roosevelt, ha rebut al Capítol de Washington, la família més nombrosa de la capital nord-americana. Després de la visita del President, el matrimoni William White s'ha fet retratar davant del Capítol, en companyia dels seus disset fills, el més petit dels quals té tres setmanes i el més gran vint anys (Keystone)

Són 17!